

fiden kurtulmaktadır. (Burada mâsi-vadan tecerrüd kastediliyor)

Huzûr-ı İlâhiye geldikte her şeyi bir kenara atmak, sadece onun ni-metlerini düşünmektir.

Tasavvuf, «İrcii» emrinin zevki-yle kendinden geçmektir.

«Hayât-ı cavîdânı şeyh-i kâmilîden suâl ettim,
Ölümden evvel ölmektir deyince intikâl ettim.»

(22) Tasavvuf, günde bin kere, insanı kaplayan zevâhirden kurtul-mak ve Hakk'a yönelmek, her an hayy ism-i celâlinin mazharı olabil-mektir. Çünkü, «tasavvuf, Hakk'ın seni senin ile imâtesi ve kendisiyle ihyâsıdır.»

Tasavvuf, herkesin imdadına koş-mak, ihtiyaç sahibi olanların derdi-ne dermân olmaktır. Her ne ki senin yardımına ihtiyaç gösteriyor, sen se-bebsin, koşacaksın.

(23) Burada «zât-ı Hak» sözü mecazîdir.

«Rüçûm Hakkadır Memdûh-
Gelir haydan, gider hûya»

— Memduh Paşa —

—Zât-ı insandan murad rûhdur. O ruh Rabbin emridir. İnsanın fenâ bulması emr-i ruh ilemdir. «Kurbu ev ednâ» Hz. Muhammed (S.A.V.) in vârisi olmaktır, o da ilimle müm-kündür :

(6) العلماء ورثة الانبياء

(24) Tasavvuf, cânı sevgiliye ve-rip kurtulmaktadır.

«Cânı cânân dilemiş, vermemek olmaz ey dil
Ne niza eyleyelim ol ne senindir ne benim.»

Tasavvuf, sevgilinin cânı olmak, sevgiliye ulaşabilmektir. Buna ta-savvufta «fenâ fillah» derler.

(25) Tasavvuf, takva ve rıza mer-tebesine ulaşmaktır. O da Hakk'ı tanımak, O'nun peşinden gitmekle mümkündür.

Tasavvuf gönülde şer'-i Ahmed'i delil olarak kullanmaktadır.

HZ. PEYGAMBERİN

Yüzü nur, gölgesi nur,
Hayatı ve dini nur,
Yattığı Makberi nur,
Hz. Peygamberin...

Bütün yüzler solacak,
Mahşer yeri dolacak,
Şefaati olacak,
Hz. Peygamberin...

Koşan gider izinden,
İlham alır sözünden,
Şefkat akar yüzünden
Hz. Peygamberin...

MUHSİN İLYAS SUBAŞI

(6) Ülemâ ve ürefâ enbiyânın vâri-sidir. — Hadîs-i şerif —